

مروری بر میاستنی گراو در کودکان و معرفی ۳ مورد میاستنی گراو از بخش کودکان بیمارستان قائم (عج)

دکتر احمد هاشم زاده

استادیار گروه اطفال دانشگاه علوم پزشکی مشهد

خلاصه:

میاستنی گراو در کودکان بیماری شایعی نیست ولی بعلت ماهیت ناتوان کننده، عوارض آن بعنوان یک بیماری خطرناک و وخیم در کودکان معرفی شده است. این بیماری همانطور که از اسم آن پیداست با ضعف عضلانی پیش رونده مشخص می گردد. در پاتوژنز بیماری پدیده اتوایمیون نقش عمده ای دارد و توأم بودن آن با تیموما و بیماریهای غددی اتوایمیون مؤید این نظریه است. بیماری از نظر بالینی سیر مودیانه دارد و مهمترین علامت آن پتوز پلک و دوبینی است. عضلات جونده و عضلات مربوط به بلع بعداً گرفتار می شوند و سرانجام ضعف عضلانی سایر عضلات را نیز در بر می گیرد. بیماری در هر سنی حتی در نوزادان تظاهر پیدا می کند و یک فرم بیماری در نوزادان بصورت گذراست. مهمترین راه تشخیصی تست تنسیلون و EMG است. درمان بیماری شامل داروهای آنتی کلین استراز، کورتیکوتراپی طولانی مدت، تیمکتومی و پلاسمافرزیس می باشد. در انتهای مقاله، ۳ مورد میاستنی گراو که در بخش اطفال بیمارستان قائم (عج) بستری شده اند معرفی می گردند.

مقدمه:

در راه رفتن، پتوز پلک ها، از ۲ سالگی مراجعه و بستری شد، ضعف عضلانی در صبح ها کمتر، پس از فعالیت تشدید و با استراحت بهبود می یابد. هنگام غذا خوردن با اشکال در بلع و خستگی در جویدن مواجهه میشود. هنگام صحبت کردن و تنفس مشکل ندارد. دوبینی در هنگام خستگی و تعریق فراوان را ذکر می کند. سابقه پنومونی های مکرر وجود دارد. در معاینه کودکی است آرام و خسته با پتوز دوطرفه پلک، علائم حیاتی در حد طبیعی، معاینه عصبی نرمال، کاهش قدرت عضلانی خصوصاً در قسمت های پروگزیمال وجود دارد.

میاستنی گراو در کودکان بیماری شایعی نیست ولی بعلت ماهیت ناتوان کننده، بروز بحران میاستنی و عوارض ناشی از آن بعنوان یک بیماری خطرناک و گاهی کشنده مطرح می گردد.

این بیماری که در حقیقت یک بلوک نوروموسکولر تحت تأثیر یک پدیده اتوایمیون می باشد، با تشخیص زودرس و درمان بموقع پیش آگهی خوبی خواهد داشت.

گزارش بیماران:

case شماره ۱:

یک پسر بچه ۵ ساله (م.گ) اهل گرگان سومین نوبت بستری در بیمارستان، بعلت ضعف عضلانی، اختلال

آزمایشها: